

LBRIS

We know
books

DR. SORIN BRATOVENAU

Membru al Asociației Astrologilor din România

ASTROLOGIA INIȚIATICĂ

SIMBOLURI, ARHETIPURI, RAZE

DAKSHA
aventura cunoașterii

CUPRINS

Capitolul 1

Simbolurile ezoterice inițiatice ale semnelor zodiacale.....9

Capitolul 2

Semnificațiile ezoterice inițiatice ale planetelor105

Capitolul 3

Semnificațiile ezoterice inițiatice ale caselor terestre.....143

Capitolul 4

Astrologia și arhetipurile sufletului.....155

Capitolul 5

Cele șapte raze ale inițierii spirituale și astrologia174

Bibliografia.....192

SIMBOLURILE EZOTERICE ȘI INIȚIATICE ALE SEMNELOR ZODIACALE

Simbolurile ezoterice și inițiatice ale Berbecului

Berbecul este cel dintâi semn zodiacal. Este un semn de foc, aparținând triadei semnelor de foc (Berbec, Leu, Săgetător). Berbecul are o energie masculină, aparține modului vibratoriu cardinal și este guvernat de planeta Marte, în principal, de Soare și Pluton, secundar (prin exaltare).

Berbecul este plasat imediat după un punct nodal al Zodiacului, reprezentat prin Echinoxul de Primăvară, ce marchează începutul primăverii astronomice. Este un moment de hiatus cu importante semnificații ezoterice. Termenul de „echinox” semnifică „egalitatea între zi și noapte”. Acest moment simbolizează armonia între natura feminină și natura masculină, între receptivitatea și interiorizarea Peștilor, pe de o parte, și dinamismul, combativitatea și elanul entuziast al Berbecului, pe de altă parte. Ființele renunță la sacrificii, la fuga din fața realității neprielnice, la pasivitate, trecându-se la experiențe concrete, acțiuni, inițiativă, în atmosfera plăcută a primăverii care tocmai își face debutul. Echinoxul reprezintă deci un moment de echilibru la nivel cosmic, care se reflectă în întreaga manifestare.

Echinocliul de Primăvara corespunde momentului de răsărit al Soarelui, aspect exprimat și de ideograma Berbecului (care ne indică o țâșnire din străfunduri a focului primordial). După lunile de iarnă în care Soarele a tranzitat prin semne de pământ, aer și apa, astrul zilei pătrunde într-un semn cu al cărui element se simte în armonie. Pentru că aici Soarele trece printr-un punct de hiatus, ne putem aminti de zeul Ianus, care era stăpânul porților (Janitor) în mitologia romană. Rene Guenon observa în studiul „Marea Triadă”: „În figurările cele mai obișnuite ale lui Ianus (Janus Bifrons), cele două fețe, printre alte semnificații, corespund celor două solstiții; însă există, de asemenea, deși mai rar, figurări ale lui Ianus cu patru fețe (Janus Quadrifrons), corespunzând celor două solstiții și celor două echinoclii, și prezentând o destul de neobișnuită asemănare cu Brahma Chaturmukha al tradiției hinduse. (...) în ciclul anual, care este în strânsă corelație cu simbolismul lui Ianus, prima dintre cele două axe este o axă solstițială și a doua o axă echinocliă; aici axa verticală se raportează la funcțiunea sacerdotală, iar axa orizontală sau echinocliă la funcțiunea regală.” Brahma Chaturmukha este aspectul creator al divinului, care apare reprezentat cu patru capete, în tradiția hindusă. În aceeași tradiție, funcția sacerdotală era îndeplinită de casta brahmanilor (preoții lui Brahma), iar funcția regală era îndeplinită de casta războinicilor.

În mod semnificativ, funcția regală și casta războinicilor aveau un simbolism echinocli, căci Berbecul, semn cardinal, este prin excelență un semn al războiului, luptei, combativității. Războinicii sunt totodată niște păzitori, niște apărători. Același R. Guenon notează că „Rolul apărătorului este, evident, pentru a vorbi în limbajul tradiției hinduse, o funcție a

membrilor Kshatriya; mai exact, orice inițiere „cavalerească” este, în modul esențial, adaptată naturii firești a oamenilor care aparțin castei războinicilor, adică kshatriya.” Mari opere literare și, totodată, spirituale ale umanității, cum sunt „Ramayana” și „Mahabharata” ne redau anumite adevăruri esențiale, sau o înțelepciune sacră, sub forma descrierii unor războaie. În basmele românești eroul solar, Făt Frumos, se luptă foarte mult cu forțele malefice. Semnificația ezoterică a războiului este legată de starea de eroism spiritual pe care o trăiește eroul spiritual. Așa-zisele lupte sunt de fapt confruntări ale eroului spiritual (numit vira în tradiția hindusă) cu tendințele sale inferioare, cu impulsurile instinctuale, groșiere sau cu impregnările karmice negative (acestea luând uneori forma unor balauri, monștri sau alte creaturi hidoase).

În toate tradițiile lumii războiul este prezent ca un fapt necesar, având nuanțări multiple, datorită confruntărilor inevitabile dintre forțele divine și cele malefice. În tradiția creștină se relatează că, la un interval temporal nu foarte lung de la creația cosmică, forțele benefice și cele luciferice au purtat în ceruri un război pentru supremație, finalizat prin înfrângerea celor din urma și căderea lor în lumile inferioare. Cartea finală a Bibliei (Apocalipsa) ne descrie războiul dintre îngerii conduși de arhanghelul Mihail și forțele malefice conduse de dragonul luciferic. Pentru musulmani războiul sfânt constituie un precept religios important (așa-numitul jihad). Diverse texte antice (provenite din manuscrisele descoperite la Qumran în 1947, pe malul Mării Moarte) descriu la rândul lor bătălia finală dintre „fiii luminii și fiii întunericului”. Vechiul Testament, care conține și o istorie a evreilor, abundă în războaie duse de israeliți cu popoarele vecine. În plus, vechii

iudei îl priveau pe Dumnezeu și ca Tsebaoth (în traducere „Dumnezeu al Armatelor”).

Un alt simbol important al Berbecului este cel al începutului. În Biblie, primul verset sună astfel: „La început Dumnezeu a făcut cerul și pământul”. Vorbim aici despre momentul inițial, despre starea incipientă a creației. Se afirmă, de către diverși înțelepți, că în momentul de început este conținută întreaga desfășurare ulterioară și că „trebuie să ne menținem în eternul început, evitând tăciunii sfârșitului”. Mircea Eliade observa, la rândul său (în lucrarea „Aspecte ale mitului”), că toate ritualurile religioase nu fac decât să evoce „starea de început”, momentele de grație din illo tempore (timpurile primordiale). Pe calea evoluției spirituale, momentul de început este chiar momentul inițierii¹, în care discipolul trece întâia oară pragul incintei misterelor, căpătând un alt statut existențial, spiritual: acela de inițiat.

Păstorul, oaia, turma și mielul sunt simboluri conexe, asociate de asemenea zodiei Berbecului. În tradiția creștină Mielul este simbolul lui Iisus Christos, având o dublă semnificație: aceea de miel sacrificial², dar și de miel al judecății, al rigorii, în vremurile apocaliptice („Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea jungheat, și avea șapte coarne și șapte ochi (...) El a venit, și a luat din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie.”, fiind vorba despre cartea cu 7 peceti în care sunt descrise urgiile finale, în „Apocalipsa” - 5, 6-7). În Evanghelii

¹ Latinescul „initium” semnifică „început”, de unde și termenul „inițial”.

² Mielul care a preluat păcatul omenirii și a suferit pentru păcatele oamenilor.

comunitatea creștină este denumită „turmă”, „păstorul” fiind învățătorul spiritual (însuși Iisus). Ne atrage atenția și pilda oii rătăcite:

„Fiindcă Fiul Omului a venit să mântuiască ce era pierdut. Ce credeți ? Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă pe munți și se duce să caute pe cea rătăcită ? Și, dacă se întâmplă s-o găsească, adevărat vă spun, că are mai multă bucurie de ea, decât de cele nouăzeci și nouă, care nu se rătăciseră. Tot așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.”

Matei - 18, 11-14).

Aceste simboluri sunt prezente și în alte tradiții. La vechii evrei, mielul era animalul consumat de Pesah (Paștele iudaic). În tradiția indiană, una dintre ipostazele lui Shiva³ este cea de Pashupati⁴. În aceeași tradiție berbecul⁵, numit Ram sau Agni, este simbolul dar și purtătorul focului cosmic (ori).

Un simbol asociat indiscutabil Berbecului este cel al capului, al liderului, al căpeteniei. Capul este privit simbolic drept o zonă a corpului de unde emană voința și autoritatea șefului, o parte a corpului asociată ideilor de comandă și control, prin forța mentală. Deși lider, Berbecul nu este un rege sau un împărat, precum Leul, ci doar un comandant militar aflat în subordinea monarhului. Uneori această căpetenie militară uzurpă rolul monarhului⁶. Desigur, căpetenia nu poate locui

³ Transcendentul

⁴ „Stăpânul animalelor” sau „Păstorul cel bun”

⁵ Știm că Berbecul este o zodie de foc

⁶ În Evul Mediu, comandantul militar suprem al Japoniei sau shogunul deținea adevărata putere, împăratul sau mikado având doar un rol simbolic, decorativ.

decât în capitală, oraș din care emană autoritatea către întregul teritoriu.

Berbecul este o zodie a metalurgiei, metalele având, la rândul lor, importante valențe simbolice. Symbolismul metalelor cuprinde două aspecte: pe de o parte, cei care le lucrează (fierarii, potcovarii) au fost adeseori parțial excluși din comunitate, activitatea lor fiind considerată de natură infernală și primejdioasă; aspectul benefic se datorează purificării și transmutării, dar și funcției cosmologice de transformator (prin procesul alchimic, metalul devine pur, iar spiritul se desprinde de substanță și devine vizibil). Metalele pot suferi o transformare al cărei scop este, în alchimie, extragerea sulfului. Fuziunea metalelor este comparabilă cu o moarte, sulful extras reprezentând virtutea, adică sămburele sau spiritul metalului.

Planeta Marte, guvernatoarea Berbecului, este pusă de alchimiști în relație cu fierul. Acest metal este folosit, în mod semnificativ, și la fabricarea armelor, atât de utilizate și indispensabile în orice război. Marte este, în astrologie, numit „micul malefic”, căci predispune oamenii la agresivitate, violență și crime. Asasinatul este o vărsare de sânge realizată, cel mai adesea, cu o armă metalică, iar sângele conține, la rândul său, fier⁷. Acestea sunt conexiuni ce țin de semnificațiile malefice ale metalelor (ceea ce explică reținerea din trecut față de lucrătorii metalelor). Sub aspect pozitiv, orice metal, chiar și fierul, poate fi o materia prima necesară desăvârșirii operei alchimice și obținerii Pietrei Filosofale și a Elixirului nemuririi. Aceste procese spirituale nu pot avea loc fără mijlocirea Focului alchimic⁸.

⁷ Fierul, fiind fixat în hemoglobină, dă culoarea roșie a sângelui

⁸ Manifestat la Berbec în formă de Foc Primordial, ce are o acțiune extrem de puternică, de dinamică.

Berbecul este o zodie ce are coarne, vizibile și în ideograma acestui semn. Dacă raportăm ideograma nu la planul inferior, material, ci la planul superior, spiritual, înțelegem acest simbol grafic sub forma Focului Creator Divin, ce se revărsă din transcendență și străpunge nemărginirea. Sub acest aspect, coarnele berbecului sunt rădăcinile divine ale acestui foc al începuturilor. Astfel putem înțelege acele coarne ale lui Moise⁹, pe care ulterior le purtau preoții cultului mozaic. De altfel, iudaismul este o religie apărută în Era Berbecului, ceea ce explică înrudirea dintre semnificațiile zodiei și multe elemente simbolice ale religiei iudaice.

Sinteza simbolurilor zodiei Berbec: capul, mielul, oaia, păstorul, turma, coarnele, începutul, războinicul și războiul, răsăritul, armele, eroul spiritual.

Niveluri de evoluție ale zodiei Berbec

Persoana nativă a Berbecului sau cu Ascendent în Berbec se află sub influența lui Marte, care este guvernatorul tradițional al zodiei. Energia marțiană poate fi folosită în sens pozitiv (prin dinamism, inițiativă, curaj) sau negativ (prin agresivitate, încăpățănare, egocentrism). Nativul este adesea impulsiv și nerăbdător. Acesta este nivelul inferior de evoluție.

Prin începerea procesului de evoluție spirituală, nativul se plasează sub influența lui Mercur¹⁰. Abilitățile mentale permit persoanei să-și controleze dinamismul

⁹ Creatorul religiei iudaice

¹⁰ Guvernatorul ezoteric al semnului